

Sygn. akt VI RCa 30/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Zofia Rutkowska

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska (spr.)

SR del do SO Arkadiusz Rokicki

protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2017 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. A.**

przeciwko **małoletniemu M. A. (1)** reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową T. F.

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 23 grudnia 2016 roku

sygn. akt III RC 548/16

apelację oddala.

Sygn. akt VI RCa 30/17

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 6 lipca 2016 r. powód D. A. wniósł pozew przeciwko małoletniemu M. A. (1) o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 5 grudnia 2012 r. sygn. akt VI RCa 260/12, w kwocie po 2.000 zł miesięcznie do kwoty 800 zł miesięcznie płatnych do rąk matki dziecka T. F. do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 29 września 2011 r. sygn. akt VI RC 643/11, zasądzono od niego na rzecz małoletniego syna tytułem alimentów kwoty po 2.000 zł miesięcznie. Podał, iż od tamtego czasu diametralnie zmieniła się jego sytuacja majątkowa i finansowa. Powód jest nadal współnikiem firmy (...) s.c. a także Prezesem firmy (...) Sp. z o.o. jednakże działalności gospodarcze powoda przynoszą straty. Obecnie powód otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1808,10 zł netto miesięcznie. W (...) urodziło się jego drugie dziecko – M. A. (2), który jest wcześniakiem i ma orzeczenie o niepełnosprawności. Małoletni wymaga rehabilitacji. Rodzina utrzymuje się z zasiłku rodzinnego oraz świadczenia wychowawczego. Powód wskazał, że w miarę możliwości przeznacza dodatkowe środki pieniężne na utrzymanie pozwanego oraz sprawuje nad nim opiekę pod nieobecność matki.

Małoletni pozwany reprezentowany przez matkę w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podał, że powód, wbrew jego twierdzeniom, znajduje się w dobrej sytuacji materialnej. Wskazał, że narodziny drugiego dziecka nie wpłynęły na jego sytuację majątkową, gdyż przychód z jego działalności w porównaniu do 2014 r. zwiększył się o około 520000 zł. Powód, w jego ocenie, prowadzi prawie 60 sklepów w całym kraju, z których roczny przychód może wynosić nawet 60 mln złotych rocznie. Prowadzi także sklep internetowy. Zwiększył również zatrudnienie, co świadczy o rozwoju jego firm, a nie o złej sytuacji. W ocenie małoletniego kolejny raz brak jest podstaw do obniżenia alimentów.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 23 grudnia 2016r. w sprawie III RC 548/16 powództwo oddalił.

Sąd Rejonowy ustalił, że D. A. i T. F. zawarli związek małżeński w dniu (...) Z tego związku mają małoletniego syna M. A. (1) ur. (...) Wyrokiem z dnia 29 września 2011 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie rozwiązał ich małżeństwo przez rozwód. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem stron powierzył obojgu rodzicom, ustalając miejsce pobytu przy matce. Wyrokiem rozwodowym D. A. został zobowiązany do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletniego syna w kwocie po 2.500 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki T. F. do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Wyrokiem z dnia 18 lipca 2012 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawie III RC 228/12 oddalił powództwo D. A. przeciwko małoletniemu M. A. (1) o obniżenie alimentów. Na skutek apelacji powoda Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 5 grudnia 2012 r. (sygn. akt VI RC 260/12) zmienił zaskarżony wyrok i obniżył alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 29 września 2011 r. w sprawie VI RC 643/11 z kwoty 2.500 zł do kwoty po 2.000 zł miesięcznie, płatne na dotychczasowych warunkach płatności oraz oddalił apelację w pozostałej części.

Wyrokiem z dnia 17 lipca 2015 r. w sprawie sygn. akt III RC 1384/14 Sąd Rejonowy w Olsztynie oddalił powództwo D. A. przeciwko małoletniemu M. A. (1) o obniżenie alimentów.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie wysokości alimentów powód prowadził działalność gospodarczą, był udziałowcem i dyrektorem firmy (...) oraz prezesem firmy (...). Był właścicielem firmy (...) w O., która posiadała (...) sklepy. Powód był zatrudniony w (...) sp. z o.o. z wynagrodzeniem w kwocie 2.500 zł. (...) sp. z o.o. jest właścicielem sieci salonów (...) Y.! Sieć sklepów liczyła około (...)sklepów stacjonarnych oraz sklep internetowy. Z oświadczenia podatkowego powoda za 2014 r., wynikało, iż przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej wynosił 1.634.441,27 zł, koszty uzyskania przychodu 1.676.301,26 zł, zaś strata 41.859,99 zł. Z zeznania PIT (...) wynikało, że dochód ze stosunku pracy powoda wynosił wówczas 28.665,20 zł, zaś dochód po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne 24.552,18 zł. Poza alimentami ojciec małoletniego ponosił dodatkowe koszty utrzymania syna, które w przeliczeniu na średnią miesięczną oscylowały wokół kwoty ok. 400 zł. Ojciec sponsorował synowi atrakcje podczas wyjazdów, kupował posiłki, zapewniał rozrywkę. Część kosztów przeznaczonych na wyjazdy pokrywała także matka pozwanego. Powód wraz z partnerką mieszkali w domu w T..

Matka pozwanego w czasie ostatniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym była właścicielką lokali (...) na terenie O., które wynajmowała i z którego to najmu czerpała dochód w wysokości ok. 9.500 zł miesięcznie. Uprzednio T. F. mieszkała w mieszkaniu matki zakupionym z pieniędzy ze spłaty z tytułu podziału majątku. Wymieniona ponosiła opłaty w wysokości 500 zł miesięcznie plus opłaty w tym woda, media, podatki. Jej dochody z tytułu wynajmu lokali zmalały o 1.000 zł.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie obniżenia alimentów małoletni był uczniem (...) Szkoły (...)w O.. Całoroczna opłata za szkołę powoda, łącznie z podręcznikami, czesnym i ubezpieczeniem wynosiła 900 zł. Całoroczna opłata za obiady w szkole wynosiła 748 zł. Powód uczęszczał na szachy, których koszt za I semestr wynosił 150 zł oraz na robotykę - koszt 350 zł. T. F. kupowała synowi ubrania, buty, gry edukacyjne, książki, opłacała wyjazdy syna i grę w tenisa.

Obecnie powód nadal prowadzi działalność gospodarczą, jest udziałowcem i dyrektorem firmy (...) oraz prezesem firmy (...). Od ostatniego orzeczenia w sprawie o alimenty, powód otworzył kolejne (...) nowych salonów i sklepów (...) na terenie całej Polski (m.in. w T., W., B., N., M.). Aktualnie firma ma (...) sklepów stacjonarnych oraz sklep internetowy. Z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. powód otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2500 zł brutto. Z deklaracji podatkowej powoda za rok 2015 – PIT (...) wynika, że osiągnął przychód w wysokości 2 154 380,21 zł, koszt uzyskania przychodu wyniósł 2 237 082,45 zł, zaś starta wyniosła 827 022,24 zł. Powód zatrudnia nowych pracowników oraz specjalistów w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

D. A. nadal pozostaje w związku z J. K.. Z tego związku w(...) urodził się syn M. A. (2). Dziecko jest uznane za osobę niepełnosprawną z powodu zaburzeń układu nerwowego. Jest pod stałą opieką poradni rehabilitacyjnej. Korzysta także z prywatnych zabiegów rehabilitacyjnych. Miesięczny koszt jego utrzymania wynosi ponad 2500 zł. Małoletni M. brał udział w kampanii (...). Partnerka powoda obecnie nie pracuje, ponieważ sprawuje osobistą opiekę nad małym synem. Rodzina pobiera świadczenie wychowawcze oraz otrzymuje dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego do 5 roku życia w wysokości 80 zł miesięcznie. Rodzice partnerki powoda wspierają córkę finansowo przekazując kwoty po kilka tysięcy złotych.

M. A. (1) ma obecnie (...)i kontynuuje naukę w (...) Szkole (...)w O.. Uczęszcza na dodatkowe zajęcia z tenisa, języka angielskiego, języka niemieckiego oraz krav magi. Jest pod opieką poradni ortodontycznej. Ma skierowanie na rehabilitację w związku z krzywymi nogami, a z uwagi na intensywny wzrost, ponadprzeciętny do wieku, małe dziecko zażywa specjalne suplementy diety i witaminy. Miesięczny koszt wyżywienia małego dziecka wynosi ok. 600 zł, zakupu kosmetyków i środków higieny ok. 50 zł, zakupu odzieży i obuwia – ok.300 zł. Na utrzymanie małego dziecka składa się także koszt opłacenia szkoły, zajęć dodatkowych, pomocy edukacyjnych i rozrywek adekwatnych do wieku chłopca.

Matka pozwanego od ostatniej rozprawy alimentacyjnej nie zmieniła źródeł dochodu. Nadal utrzymuje się z wynajmu lokali. Jeden czynsz zmniejszył się o 200 zł.

Poza alimentami ojciec małego dziecka ponosi dodatkowe koszty utrzymania syna w wysokości ok. 400 zł. Ojciec sponsoruje mu atrakcje podczas wyjazdów, kupuje posiłki, zapewnia rozrywkę – kino ,basen, muzea.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż przeprowadzone postępowanie dowodowe – przede wszystkim dokonane w jego trakcie porównanie zmian, jakie nastąpiły w sytuacji stron na przestrzeni czasu dzielącego od poprzedniej sprawy alimentacyjnej nie wskazuje na odmienne kształtowanie się obecnych sytuacji majątkowych i osobistych stron niż w sprawie o sygn. III RC 1384/14.

Wysokość alimentów ustalona na kwotę 2000 zł miesięcznie wyrokiem z dnia 5 grudnia 2012 r. pozostaje adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małego dziecka jak i możliwości zarobkowych i majątkowych powoda i brak jest przesłanek by zmieniać wysokość tych alimentów poprzez obniżenie ich wysokości. Alimenty we wskazanej kwocie zostały zasądzone prawie 4 lata temu. Małoletni M. A. (1) gdy zostały orzeczone na niego obniżone alimenty od ojca do wysokości 2.000 zł miesięcznie miał (...) lat, uczęszczał do przedszkola. W ciągu czterech lat powód dwukrotnie występował z powództwem o obniżenie alimentów na rzecz małego syna. Obecnie M. ma (...) lat i uczęszcza do prywatnej szkoły podstawowej, o czym zdecydowali oboje rodzice, a co wymaga nakładów finansowych. M. A. (1) uczęszcza regularnie na dodatkowe zajęcia, lubi czytać książki, wyjeżdża na różne wycieczki, obozy- co również ma miejsce w myśl zasady, że potrzeby dzieci to nie tylko potrzeby związane z bieżącym utrzymaniem, ale również rozwojem fizycznym i psychicznym - winny być zaspokajane - zwłaszcza w sytuacji kiedy rodzice mają takie możliwości finansowe. Zauważyć również należy, że obecny styl życia chłopca i wydatki ponoszone na jego utrzymanie są konsekwencją dotychczasowych wyborów podejmowanych przez rodziców w stosunku do jego osoby. Powód prowadzi życie na wysokim poziomie, co wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Jego sytuacja materialna nie uległa pogorszeniu przez ostatnie 1,5 roku. Co prawda powód ma na swoim utrzymaniu nowego członka rodziny – rocznego syna M. A. (2), jednakże w żaden sposób nie wpłynęło to na obniżenie poziomu życia powoda. Jak wskazała strona powodowa koszt utrzymania najmłodszego syna powoda wynosi 2500 zł. Zauważalnym jest, że powód chce by jego dzieciom niczego nie brakowało, otacza je produktami najwyższej jakości, zapewnia im rozrywki i dostęp do

prywatnej służby zdrowia. Kupuje pozwanemu drogie rzeczy, nie licząc się z opinią matki. Przyzwyczał wręcz syna do luksusowego życia, wobec czego nie może teraz oczekiwać, że obniżając alimenty do kwoty 800 zł małoletni będzie miał zaspokojone wszystkie usprawiedliwione potrzeby. M. A. (1) przywykł do pewnego standardu życia, który pokazał mu ojciec. Skoro powód wykazał, że na utrzymanie młodszego, zaledwie rocznego syna, wydaje miesięcznie kwotę ok. 2 500 zł to nie sposób się zgodzić, że koszt utrzymania jedenastoletniego chłopca wchodzącego w okres dojrzewania wyniósłby zaledwie 800 zł.

Sąd Rejonowy uznał, że sytuacja finansowa powoda nie jest zła, jak starał się to wykazać powód w toku postępowania. Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, że powód aktywnie prowadzi swoją działalność od wielu lat, dysponuje odpowiednim doświadczeniem i osiąga sukcesy. Zatrudnia stale nowych pracowników oraz specjalistów, podnosząc wyniki firmy i prowadząc aktywną kampanię reklamową. Działalność prowadzona jest na terenie całego kraju - (...) sklepów w różnych miastach Polski, na terenie O. - (...), a dodatkowo także w formie sklepu internetowego. Wzrosły też obroty firmy powoda. Prowadzenie działalności gospodarczej wiąże się także z likwidacją sklepów w jednym miejscu i ich otwieraniem w innym. Jest to naturalna konsekwencja badania rynku i szacowania zysków i strat. Nie świadczy natomiast o złej kondycji finansowej firmy. Nie sposób więc uznać, że tak szeroko prowadzona działalność gospodarcza na tak dużą skalę, byłaby zajęciem niedochodowym i nieopłacalnym. W tym zakresie Sąd nie podzielił twierdzeń powoda.

Sąd I instancji doszedł do przekonania, iż sytuacja materialna powoda nie uległa pogorszeniu od ostatniego wyrokowania w sprawie. Odnosząc się w tym kontekście do przedłożonych przez powoda licznych dokumentów, w tym do deklaracji podatkowych, wskazać należy, iż deklaracje te nie są wyłączną podstawą do oceny możliwości płatniczych powoda. Jak Sąd konsekwentnie podkreślał w licznych sprawach alimentacyjnych ogólny wynik finansowy przedsiębiorcy jest wypadkową licznych czynników w tym polityki kosztowej i tzw. dopuszczalnej optymalizacji podatkowej.

Zdaniem Sądu Rejonowego usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego pozwanego na przestrzeni ostatniego 1,5 roku niewątpliwie wzrosły, małoletni znajduje się w fazie intensywnego wzrostu, zwiększyły się wydatki ponoszone na żywność, ubrania, buty. Zdaniem Sądu podane przez przedstawicielkę ustawową średnie miesięcznie koszty utrzymania małoletniego w kwocie nieco ponad 4.000 zł miesięcznie, nie zostały zawyżone i są to faktyczne koszty ponoszone na zaspakajanie potrzeb dziecka. Udział powoda w alimentowaniu syna wynosi obecnie połowę kosztów utrzymania dziecka, jednocześnie należy uwzględnić, że matka dziecka swój udział w alimentowaniu syna pokrywa również codzienną pracą wkładaną w opiekę i wychowanie syna (art. 135 § 2 kro).

Przy ustalaniu wysokości alimentów należy brać pod uwagę nie tylko faktyczne zarobki osiągnięte przez osobę zobowiązaną do alimentów, ale zarobki jakie przy należytych wykorzystaniu swoich umiejętności, wykształcenia i doświadczenia, jest ona w stanie osiągnąć, zgodnie bowiem z art. 135 kro wysokość alimentów zależna jest od możliwości zarobkowych osoby zobowiązanej do alimentów.

Sąd Rejonowy powołał się również na brak zmian w sytuacji finansowej matki małoletniego. Za istotne uznał, że T. F. od lat w całości pokrywa koszty utrzymania i wychowania powoda spełniając swe świadczenie alimentacyjne także w ten sposób, że zapewnia mu warunki mieszkaniowe.

Reasumując, po zanalizowaniu wydatków ponoszonych na usprawiedliwione potrzeby małoletniego oraz możliwości zarobkowych powoda oraz zmian w tym zakresie od czasu poprzedniej sprawy sądowej, Sąd Rejonowy uznał, że nie zachodzą podstawy do dokonania zmian w wysokości uprzednio zasądzony alimentów od ojca na rzecz syna przez ich obniżenie. W konsekwencji na podstawie art. 138 kro powództwo oddalił.

Wyrok ten w całości apelacją zaskarżył powód zarzucając naruszenie przepisów postępowania – art. 233§1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na:

1. niewłaściwym uznaniu, że od czasu ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów nie doszło do istotnej zmiany stosunków uzasadniającej zmianę orzeczenia w przedmiocie alimentów, podczas gdy porównanie sytuacji materialnej

powoda w dacie wydania wyroku w sprawie III RC 1384/14 oraz w chwili obecnej prowadzi do wniosku, że doszło do zmiany po stronie powoda uzasadniającej obniżenie alimentów,

2. bezpodstawnym ustaleniu, że urodzenie się syna powoda nie wpłynęło na sytuację materialną powoda, podczas gdy wydatki związane z leczeniem i zapewnieniem niezbędnych potrzeb niepełnosprawnego dziecka znacząco wpłynęły na pogorszenie sytuacji materialnej powoda,

3. niezasadnym przyjęciu, że obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniego pozwanego doprowadzi do nieusprawiedliwionego uprzywilejowania drugiego syna powoda, podczas gdy w chwili obecnej pozwany M. A. (1) jest w sytuacji uprzywilejowanej względem swojego przyrodniego brata, a obniżenie alimentów do kwoty dochodzonej pozwem doprowadzi do wyrównania sytuacji obu małoletnich,

4. bezzasadnej odmowie dania wiary zeznaniom powoda w zakresie, w jakim wskazywał, że jego obecne możliwości zarobkowe związane z obniżeniem się dochodów z prowadzonej działalności nie pozwalają na uiszczanie alimentów w dotychczasowej wysokości jako sprzecznym z zasadami doświadczenia życiowego, podczas gdy zeznania powoda w tym zakresie były spójne i konsekwentne, a także znalazły odzwierciedlenie w dowodach z dokumentów załączonych do sprawy,

5. całkowitym pominięciu okoliczności, że spółka (...) Sp. z o.o. znajduje się w upadłości układowej, co miało istotne znaczenie dla oceny rentowności działalności spółki oraz wysokości dochodów osiągniętych przez powoda z tego tytułu,

6. bezpodstawnym ustaleniu, że to przedstawicielka ustawowa ponosi wszystkie koszty utrzymania małoletniego pozwanego podczas gdy M. A. (1) około dwóch tygodni w każdym miesiącu przebywa u ojca, który w tym czasie ponosi koszty jego utrzymania, co znacząco zmniejsza wydatki ponoszone przez matkę.

Zarzucił ponadto naruszenie prawa materialnego – art. 135§1 k.r.o. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie skutkujące ustaleniem, że obecna wysokość alimentów zasądzonych na rzecz małoletnich pozwanego odpowiada możliwościom zarobkowym powoda, podczas gdy obecna wysokość alimentów znacznie przekracza możliwości zarobkowe powoda.

W oparciu o tak skonstruowane zarzuty wniósł o przeprowadzenie rozprawy apelacyjnej i zmianę zaskarżonego wyroku w całości oraz obniżenie alimentów zasądzonych od powoda na rzecz pozwanego z kwoty 2 000 zł miesięcznie do kwoty 800 zł miesięcznie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylene wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego.

Uzasadnił swoje stanowisko podając, że naruszenie art. 233§1 k.p.c. doprowadziło do wadliwych ustaleń faktycznych. Wskazał, że analiza sytuacji materialnej i rodzinnej powoda prowadzi do wniosku, że nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca obniżenie alimentów. Podkreślił, że urodził się jego drugi syn, który ze względu na stan zdrowia wymaga leczenia i wynikającym z tego znaczących kosztów. Wskazał, że podstawowe wydatki na jego leczenie wynoszą ponad 2 000 zł miesięcznie, nie ma również możliwości obniżenia tych wydatków bez szkody dla dobra dziecka.

Podkreślił zweryfikowanie przez organy pomocy społecznej jego sytuacji materialnej i ustalenie na jej podstawie prawa do świadczenia wychowawczego na pierwsze dziecko. Dochód miesięczny w rodzinie powoda nie przekracza bowiem 800 zł miesięcznie na osobę.

Wskazał również, że małoletni pozwany ma aktualnie zapewnione utrzymanie na komfortowym poziomie, gdyż korzysta z rozrywek na wysokim poziomie, podczas gdy drugi jego syn korzysta z wyłącznie niezbędnego zakresu zabezpieczenia potrzeb. Podkreślił również konieczność korzystania z pomocy innych osób w celu umożliwienia zabezpieczenia potrzeb podstawowych jego młodszego syna, gdyż dochód rodziny jest niewystarczający.

Powód zakwestionował ustalenia Sądu dotyczące jego możliwości zarobkowych. Wskazał, że w nieprawidłowy sposób Sąd utożsamia jego dochody z przychodami spółki (...) Sp. z o.o. Przyznał, że pełni w spółce funkcję dyrektora i

jest jednym ze współników, jednak przychody spółki nie stanowią jego dochodu. Podkreślił również aktualny stan upadłości spółki wynikający z zadłużeniem i braku rentowności spółki. Podał, że decyzje finansowe dotyczące spółki mają na celu zminimalizowanie strat, nie prowadzą natomiast do intensyfikacji zysków.

Wskazał na znaczne obniżenie dochodów wynikających z działalności spółki cywilnej (...). Dochody spółki, w ocenie powoda, uległy znacznemu obniżeniu, zaś sytuacji spółki stała się skomplikowana.

Zakwestionował ponadto ustalenia Sądu dotyczące udziałów jego i matki pozwanego w kosztach utrzymania. Podkreślił spędzanie czasu z pozwanym i ponoszenie w tym czasie kosztów jego utrzymania. Tym samym zanegował przyjęcie przez Sąd I instancji, że matka pozwanego samodzielnie ponosi koszty jego utrzymania. Podał, że zapewnia mu wyżywienie, zawozi do szkoły i na zajęcia pozalekcyjne, zapewnia rozrywki i wspólne wakacyjne wyjazdy. Dodatkowe wydatki wynikające ze sprawowania opieki nad pozwanym ocenił na około 1000 zł miesięcznie. Uznał tym samym, że alimenty w wysokości 800 zł miesięcznie nie zburzą jego standardu finansowego. Podkreślił również, że pozwany powinien mieć świadomość problemów finansowych rodziców i zaakceptować pewne obniżenie standardu funkcjonowania.

W ocenie powoda poprawie również uległa sytuacja matki pozwanego. Taki wniosek wyprowadził z analizy jej wydatków. Dostrzegł zakup samochodu, wynajmowanie mieszkania za kwotę 1750 zł miesięcznie, uczęszczanie pozwanego do prywatnej szkoły.

Powód uznał więc, że rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest nieprawidłowe i tym samym wymaga ingerencji i korekty.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego wniosła odpowiedź na pozew, w której wnosila o oddalenie apelacji. Podniosła, że powód, zaraz po wydaniu wyroku przez Sąd Rejonowy założył spółkę (...) sp. z o.o., gdzie jest współwłaścicielem i prezesem zarządu. Poczynił ogromne inwestycje w postaci czterech wielkopowierzchniowych salonów sprzedaży. Cała sieć sklepów (...) przeszła proces wizualizacji na wzór zachodnich sklepów sieciowych. Powód wielokrotnie wyjeżdża w ciągu roku do A., W., F., T.. Podniosła, że powód będąc właścicielem czterech firm ma możliwości przesunięć towarowych i fakturowych między nimi, co umożliwia regulację wyników finansowych i optymalizację kosztów zgodnie z potrzebami podatkowymi. Koszty powoda stanowią głównie wydatki ponoszone na otwarcie nowych sklepów. Jego dochody zatem nie są miarodajne. Ma on bowiem ogromne możliwości produkcji kosztów w celu uniknięcia podatków. Wszystkie cztery firmy powoda zajmują się tą samą branżą handlową i mają tych samych współników, co rodzi ogromne możliwości w zakresie kreatywnej księgowości. Przedstawicielka ustawowa powoda podniosła również, że powód będąc współnikiem, dyrektorem i prezesem zarządu w spółce (...) ma możliwości ustalania sam sobie wysokości wynagrodzenia w umowie o pracę. Jego minimalne zarobki zostały więc ustalone celem uzyskania świadczeń socjalnych. O niewiarygodności twierdzeń powoda w zakresie jego dochodów świadczy skala jego wydatków na utrzymanie młodszego syna i alimenty na starszego. Podniosła, że powód ostatnio zaproponował synowi zakup samochodu na akumulator za kwotę 749 zł, co stanowi równowartość zaproponowanych alimentów na utrzymanie syna przez cały miesiąc.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy właściwie ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy, jak również wyciągnął z niego prawidłowe wnioski.

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego, iż wyniki finansowe i deklaracje podatkowe składane przez powoda nie mogą w niniejszej sprawie stanowić jedyne go wyznacznika sytuacji finansowej powoda. Powód bowiem jest współwłaścicielem (...) spółek, przy czym w czasie orzekania przez Sąd Rejonowy nie powstała jeszcze (...). Powód wyjaśnił na rozprawie, że spółka ta powstała celem możliwości wyspecjalizowania się poszczególnych spółek w zakupie towaru jedna- a sprzedaży towaru – druga. Okoliczność ta potwierdza podnoszony przez Sąd Rejonowy i przedstawicielkę ustawową pozwanego argument o prowadzeniu przez powoda świadomych przesunięć towarów i

manipulacji kosztami funkcjonowania spółek celem prowadzenia kreatywnej księgowości. Gdyby sytuacja powoda była rzeczywiście na tyle zła, że ponosiłby same straty i nie miał środków na funkcjonowanie, nie otwierałby kolejnej spółki prowadzącej tożsamą działalność, co pozostałe. Sam powód przyznał, że miesięcznie na zakup towarów do sklepów przeznacza między 500 000 zł a 1 000 000 zł, co oznacza że środki finansowe cały czas są inwestowane. W tym kontekście uzasadnione są wątpliwości, podnoszone przez przedstawicielkę ustawową pozwanego, odnośnie faktycznej przyczyny upadłości spółki (...) zp.z o.o. Nieprawdziwe są również twierdzenia powoda, że sytuacja finansowa zmusiła go do zamknięcia dużej liczby sklepów. Na rozprawie bowiem powód przyznał podnoszone przez pozwanego fakty, że jednocześnie otwarte zostały inne, wielkopowierzchniowe sklepy odzieżowe, co oznacza, że zamknięcie sklepów wiązało się bardziej ze strategią handlową firmy, niż jej kondycją finansową. Za trafny również należy uznać argument strony pozwanej, że powód jako prezes zarządu spółki (...), sam sobie ustala wysokość wynagrodzenia i może je ustalić na takim poziomie, aby przysługiwały mu świadczenia socjalne, z których korzysta. Wystarczy bowiem spojrzeć na wielomilionowe obroty spółki, aby ocenić skalę działalności powoda.

O tym, że powód uzyskuje w rzeczywistości dochody znacznie przekraczające 1800 zł na trzy osoby świadczy jego i partnerki poziom życia. Przedstawicielka ustawowa pozwanego wykazała, że powód proponował synowi zakup samochodu na akumulator za kwotę 750 zł, a ostatecznie kupił go za kwotę 1240 zł. Kupił też synowi krzesło do biurka za kwotę 700 zł. Sam przyznaje, że wydatkuje dodatkowo na utrzymanie pozwanego, poza alimentami w kwocie 2000 zł miesięcznie, jeszcze 1000 zł miesięcznie na wydatki ponoszone, gdy syn przebywa u niego. Do tego powód utrzymuje duży i komfortowo wyposażony dom w T. na kwotę 1200-1500 zł miesięcznie, a na nowonarodzone dziecko potrzebna mu kwota 2000 zł miesięcznie. Znaczący jest również fakt zakupu przez partnerkę powoda samochodu A. (...), który rzekomo sfinansowała z pieniędzy darowanych jej przez rodziców, w wysokości 80 000 zł. Powód stwierdził na rozprawie, że rodzice partnerki są osobami majątymi, dlatego stać ich na taki gest, po czym wyjaśnił, że mają łącznie 4500 zł emerytury i o ich oszczędnościach powód nic nie wie, a jedynie się domyśla. Poza istotnymi wątpliwościami Sądu co do wiarygodności tej darowizny zważywszy na niewielkie dochody rodziców partnerki powoda, doświadczenie życiowe wskazuje, że osoby niezamożne nie kupują samochodów najdroższych marek chociażby z uwagi na koszt ich utrzymania, serwisowania, czy ewentualnej naprawy, które są dużo wyższe niż przy samochodach średniego poziomu marek. Wracając zaś do dochodów partnerki powoda, nie można dać wiary dalszym twierdzeniom powoda, że przekazują oni córce do miesiąc 2000-3000 zł, a do tego zobowiązali się pokrywać koszty ubezpieczenia wymienionego samochodu, oraz że powód faktycznie również pozostaje na utrzymaniu swojej matki, która daje mu co miesiąc podobną kwotę. Opisany wyżej, jak również ustalony przez Sąd Rejonowy poziom życia powoda i jego partnerki wskazuje na fakt, że powód nie orientuje się w ogóle jakie potrzeby i jakiego rzędu wydatki posiadają osoby, które faktycznie dysponują kwotą 1800 zł na całe gospodarstwo domowe.

Przyznać należy powodowi, że jego sytuacja zmieniła się o tyle, że urodził mu się syn, który z pewnością wymaga dużych nakładów finansowych, a zwłaszcza zważywszy na fakt, że powód nie szczędzi pieniędzy, aby utrzymać wysoki poziom życia swoich dzieci. Powód nie zdołał jednak w sposób przekonujący wykazać, że jego sytuacja finansowa uległa pogorszeniu. Niewątpliwie zaś sytuacja małoletniego pozwanego i jego potrzeby, jak również sytuacja finansowa jego matki nie uległy zmianie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, dzieląc stanowisko Sądu Rejonowego, na podstawie art. 385kpc, orzeczono jak w sentencji wyroku.